

Herinneringen aan Frans Janssen

Jan Hartgers, mede namens het bestuur en leden van Imkervereniging 'De Korenbloem' Renkum/Oosterbeek e.o.

Op 23 oktober jl. overleed onze imkervriend Frans Janssen. Hij was in imkerend Nederland bij velen bekend als een enthousiast en bevlogen pleitbezorger voor de bijenhouderij en in het bijzonder voor de drachtverbetering en de kwaliteitsverbetering van honing.

Hoe Frans zich in een betrekkelijk korte tijd deze plaats heeft verworven is een opmerkelijk verhaal dat ik u niet wil onthouden.

Het moet eind 70-er jaren geweest zijn dat ik Frans leerde kennen als collega. We waren beiden werkzaam als leraar biologie in het Voortgezet Onderwijs in de Gemeente Renkum, zij het op verschillende scholen. Beroepsmatig had Frans uiteraard enige kennis van de insectenwereld. Bovendien wist hij dat ik al jaren imkerde en voorzitter was van de Oosterbeekse Imkervereniging, maar veel verder ging zijn interesse op dat gebied niet. Tot die gedenkwaardige dag waarop Frans 'het licht zag'.

Het moet rond 1980 geweest zijn. Alle eindexamenkandidaten hadden hun verplichte scriptie ingeleverd en Frans begon met de tijdrovende beoordeling van de werkstukken. Zuchtend nam hij het zoveelste werkstuk ter hand. Keurig verzorgd met veel illustratiemateriaal; onderwerp: 'Het leven van de honingbij'. En wat er toen tijdens het lezen gebeurde mag haast wel miraculeus genoemd worden. Frans werd zo geboeid door de inhoud, dat die honingbij met al haar bijbehorende facetten hem niet meer losliet en vanaf dat moment een groot deel van zijn leven ging bepalen.

Het was alsof er een verborgen bron was aangeboord; alsof een lang gekoesterd verlangen haar uitweg vond. Frans spoedde zich naar de bibliotheek en vond een van de in het literatuurlijstje vermelde bronnen. Was het Groenveld, Speelziek, Van Gool? We weten het niet, maar wat zeker is: Frans begon te lezen en hield niet meer op. Toen herinnerde hij zich die imkerende collega en nam contact met me op. Mijn graag gegeven advies was: word lid van de Renkumse Imkervereniging en ga cursussen volgen. En vanaf die

dag begon de bal te rollen en had ik er een enthousiast imkervriend bij. Als mentor had ik geen zware taak. In hoog tempo volgde hij de noodzakelijke beginners- en gevorderdencursus en pakte het imkeren zo goed op dat beginnersfouten nauwelijks voorkwamen.

In 1981 lid van 'De Korenbloem'

In die periode leidde de vereniging een wat slapend bestaan. Daardoor ontwaakte in Frans al spoedig de verenigingsmens, getuige het feit dat hij op 15 december 1982 als voorzitter werd gekozen. Hierna volgde een steeds hechtere samenwerking tussen de Oosterbeekse en de Renkumse imkers, die uiteindelijk leidde tot een fusie op 27-12-1989 onder de naam Imkersvereniging 'De Korenbloem' Renkum/ Oosterbeek e.o., met als nieuwe voorzitter Frans Janssen.

In rap tempo volgden nu andere opleidingen o.a. leraar bijenteelt en honingkeurmeester. Op bestuurlijk vlak zette hij er ook flink de vaart in: lid Groepsbestuur Zuid-Veluwe, gevolgd door Hoofdbestuurslid VBBN met als speciale taak Drachtplantencommissie. Opmerkelijk was gaande deze snelle ontwikkeling dat de belangstelling van Frans steeds sterker uitging naar de bestuurlijke kant en met name vooral in de richting van onderwijs en voorlichting.

Het praktisch imkeren heeft hij steeds met passie en succes beoefend, maar zijn grote liefde lag toch vooral in het overbrengen van kennis en enthousiasme op anderen. Met talloze dialezingen over insectenbestuiving en biotoopverbetering heeft Frans velen geboeid en vaak tot handelen aangezet.

Ik weet niet of die leerling van toen ooit geweten heeft welke grote invloed haar werkstuk onbedoeld heeft gehad op het leven van Frans en zeker ook op dat van zijn echtgenote Dorien. Want dat moet met grote nadruk gezegd worden: Dorien gaf Frans alle ruimte om die ontwikkeling door te maken en ze steunde hem daarbij in hoge mate.

Onze vereniging 'De Korenbloem' heeft daarvan vele jaren de vruchten geplukt. Op voortreffelijke wijze heeft Frans meer dan twintig jaren onze vereniging als voorzitter leiding gegeven. Helaas dwong een ernstige ziekte hem onlangs al zijn activiteiten uit handen te geven. Veel dank zijn wij hem verschuldigd. In onze herinnering zal hij blijven voortleven als een aimabel mens, met grote aandacht voor de ander, en als een goede vriend.